

Sygn. akt V KK 393/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 23 września 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 21 sierpnia 2020 r., sygn. akt V K [...]

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, to jest co do rozstrzygnięcia
o karze, i w tym zakresie sprawę A. J. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2020 r., sygn. akt V K [...],
uznał A. J. za winnego tego, że:

I. w dniu 15 marca 2020 r. w N. i w S. woj. [...], znieważył
funkcjonariuszy Policji I. G. i K. A. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich
czynności służbowych w ten sposób, że kierował pod ich adresem słowa wulgarne

powszechnie uznawane za obelżywe. tj. czynu z art. 226 § 1 k.k., za co na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do świadczenia nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym;

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I. groził I. G. i K. A. pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci jego zatrzymania, tj. czynu z art. 224 § 2 k.k., za co na mocy tego przepisu, przy zastosowaniu art. 37a k.k., wymierzył mu karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go w tym czasie do świadczenia nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył kary orzeczone w pkt. I oraz w pkt. II i wymierzył A. J. karę łączną w wysokości jednego roku i sześciu miesięcy ograniczenia wolności (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł nawiazki w wysokości po 200 zł na rzecz pokrzywdzonych (pkt IV).

Ponadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył A. J. na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności okres jego zatrzymania od dnia 15 marca 2020 r. od godz. 18:50 do dnia 16 marca 2020 r. do godz. 13:45 (pkt V).

Zasądził również od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1007 zł i 24 gr, w tym 300 zł opłaty (pkt VI).

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 29 sierpnia 2020 r., bez postępowania odwoławczego (k. 62).

Od tego wyroku kasację, na korzyść oskarżonego, złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenia o karze, **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy ograniczenia wolności, obejmującej orzeczoną wobec A. J. w pkt. I wyroku karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze dwudziestu godzin w stosunku miesięcznym oraz karę ograniczenia wolności w tej samej wysokości, wymierzoną w pkt. II

wymienionego wyroku, a tym samym wymierzenie jej powyżej górnego progu wyznaczonego sumą kar podlegających łączeniu. Podnosząc ten zarzut Prokurator Generalny **wniósł** o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i zasługuje na uwzględnienie, albowiem zaskarżony nią wyrok jest wadliwy, gdyż został wydany z rażącym naruszeniem prawa materialnego opisanym w zarzucie kasacji.

W myśl art. 86 § 1 k.k. (stan prawny w dniu 24 czerwca 2020 r.) Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa **do ich sumy**, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Poza sporem jest, że A. J. wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2020 r., sygn. akt V K [...], został skazany za dwa występki na kary po osiem miesięcy ograniczenia, a w związku z tym, stosując przepis art. 86 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w W. mógł wymierzyć mu karę łączną w wymiarze maksymalnym jednego roku i czterech miesięcy ograniczenia wolności. Tymczasem ten Sąd błędnie zsumował kary jednostkowe i w konsekwencji prosta operacja matematyczna, osiem dodać osiem, dała mu wadliwy wynik - mianowicie osiemnaście (osiemnaście miesięcy, czyli 1 rok i sześć miesięcy).

Opisane wyżej rażące naruszenie art. 86 § 1 k.k., miało oczywisty wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, i dlatego po myśli art. 537 § 2 k.p.k. oraz art. 535 § 5 k.p.k., zaskarżony wyrok, w zakresie orzeczenia o karze, należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..